

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.—'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 178, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμωνος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Κατάσχαις διανοητικὴ τοῦ κ. Α. Κουμπουνδούρου.

Συμπέρασμα ἐκ τῆς περὶ σιδηροδρόμου Πατρῶν ἀγορεύσεώς του :

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου τοῦ κ. Κουμπουνδούρου εἶναι ὑπὲρ τῶν εὐρέων σιδηροδρόμων, εἰς τὴν μέσσην κατὰ τῶν στενῶν καὶ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν στενοτέρων.

Εἰς χωροφύλαξ ἐν Ζακύνθῳ ἐφόνευσεν ἕνα λιποτάκτην 50 Ζακυνθῖνοι ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ χωροφύλακος καὶ μόνον τὸν ἐκακοποίησαν. Καὶ ἡμεῖς ὡς τώρα νὰ ἐκλαμβάνωμεν τόσῳ ἐπικινδύνους ἀνθρώπους τοὺς Ζακυνθίους !

Τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Καλλιγᾶ ὑποβολὴν νομοσχεδίου περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τοὺς ἐγγόνους τοῦ Λαζάρου Κουντουριώτη καὶ τὰς χήρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ζωηρῶς ἐπιδοκιμάζομεν. Ὁφείλεται εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ μεγάλου Ὑδραίου ἡ μικρὰ αὐτῇ ἐκδήλωσις ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ Βουλὴ μετ' ἐνθουσιασμοῦ θὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, ἀναμνηστικὴν τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια κατέβαλεν ὁ Κουντουριώτης εἰς εὐδοκίμησιν τοῦ ἀγῶνος.

Αἱ 'Αθήναι ἔχουν ἱπποσιδηροδρόμους· αἱ Πάτραι θὰ ἔχουν· καὶ ἡ Σύρα ἡ μαυρομάτα καὶ γαλατένια Σύρα, θὰ ἔχῃ προσεχῶς ὑπηρεσίαν λεωφορείων, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀληθοῦς ἀμερικανοῦ πολίτου Νεύτωνος, ὅστις ἀπὸ τινος συνέδεσε τὸ ὄνομα του εἰς τὴν ὠραϊοτάτην νῆσον μετὰ ὠραϊότερα πράγματα, ὅλα εὐρωπαϊκὰ, Ζυθοπωλεῖον, οὐ ἀντίτυπον δὲν ἔχομεν ἐν 'Αθήναις, Ξενοδοχεῖον ζηλευτὸν καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ, καὶ τώρα κομφὰ καὶ πλούσια λεωφορεῖα διὰ τὰς μυθικὰς ἐξοχὰς τῆς Σύρου, ἐντὸς βράχων ἀνακυπτούσας καὶ ὅμως χλοερὰς καὶ μετὰ ἐπαύλεις καὶ μετὰ κήπους καὶ μετὰ κρύα νερά. Εἰς τὸν κ. Νεύτωνα εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν· θὰ εἴμεθα πάντοτε οἱ πρῶτοι κήρυκες τῶν ἐπιχειρημάτων του· ἀλλὰ θὰ τὰ χα-

λάσωμεν μόνον, ἐὰν μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας βάλῃ χέρι εἰς τὴν ῥωμαντικὴν γαίδουρο-καβαλαρίαν τῆς νήσου, ὑπενθυμίζουσιν καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγας ἀναμνήσεις. Λαμβάνομεν ὑπὸ τὴν προστασίαν μας τὰ ἀφελῆ ζῶα, τῶν ὁποίων τὰ νῶτα ἀνέγραψαν ἐπὶ τῆς ἐπι-δερμίδος τῶν φρικασμῶν ἐξ ἡδονῆς ἀπὸ τόσας θερμὰς ἀναβάτιδας.

Ὁ εὐλογημένος Ἐδμόνδος Βρουέ ! Τί μπαίνει σὲ ἐξοδα ; Δὲν ἐστρεφεν ὅσον ἤθελε τὰ νῶτά του πέρυσιν εἰς τὸ θέατρον ; Διὰ τὸ κοινὸν τὰ νῶτά του ἔχουν τὴν σημάσιαν ὅσῃν καὶ τὰ μὴ νῶτά του. Ἀρκεῖ νὰ τὰ διατηρῇ πάντοτε εἰς ἐλαστικὴν κατὰστασιν διὰ νὰ τοῦ χρησιμεύουν εἰς τὴν τέχνην του.

Ὅσα εἶναι τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, ἦσαν καὶ οἱ διαγωνισθέντες, ὅπως καταλάβωσι δύο κενωθείσας θέσεις ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν μόλις εὐρίσκοντο εἰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τὸ ἐν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, ὅπερ ἀντεπροσώπευον.

Ἀπανθήματα ἐκ τῶν χειρογράφων τῶν διαγωνισθέντων διὰ τὴν θέσιν γραφῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

«Directoire» ἐγράφη «Direct roi», μετεφράσθη «Ὁ διευθύνων βασιλεὺς».

«Ἴππων ὀνίων» ἐγράφη «ἱππων ὀνίων» καὶ μετεφράσθη ἡμιόνων.

«Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξῆρτου πρὸς ὑμᾶς ὑποῦ Εἰσιῶς μου».

Ἡ τυχοδιωκτικὴ μνήμη μας ἐλησμώνησε νὰ ἀναγράψῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἰταλίαν τοῦ λογίου Ἑρμοῦ Ἀγνησίου Γαλανοπούλου, τοῦ θερμοῦ καὶ εὐφραντασιώτου ἀνταποκριτοῦ τῶν «Νέων Ἰδεῶν» καὶ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι». Τί τύχη ! Αὐτὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον συναδέλφόν του περιέγραψε πρὸ διμηνίας περίπου τὸ τελευταῖον προσκύνημα τοῦ ζωντανοῦ, ἀλλὰ σπαρρακτικῶς ζωντανοῦ, Γαριβάλδη

και αυτός πάλιν ανεχώρησε τόσον εγκαίρως, ἵνα παραστη ὡς λάτρης του εἰς τὴν ἀποθέωσίν του ἐν τῷ Πανθέῳ. Τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον θ' ἀναγνώσῃ ἐν ταῖς «Νεαῖς Ἰδέαις» τὴν ἐκλεκτὴν πεζογραφίαν τοῦ κ. Γιαννοπούλου περὶ τῆς τόσῃ πανδήμου τελετῆς.

Αὐτὰ μὰς τὰ ἐπιστέλλουν ἐκ Σύρου :

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας αὐστριακῷ ἀτμοπλοίῳ Mars.

Οἱ ἐπιβάται ὅλοι ἐπιβιβάζονται. Τὸ ἀτμόπλοιο εἶναι ἐτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅπότεν τελευταῖοι καταφθάνουσι δύο λέμβοι περιέχουσιν ἢ μὲν ἑξ ἐπιβάτας, ἢ δὲ ἓνα. Οἱ ἑξ ἦσαν ὁ ἐν Καυκασίᾳ τῶς Προξένος Παπαδόπουλος, μετὰ τοῦ γιασαξῆ του καὶ τεσσάρων ἀρκουδιῶν, ἅτινα κομίζει ὡς δῶρον τῷ Βασιλεῖ, εὐχαριστήριον ἐπὶ τῇ εἰς Χίον, ὡς Προξένου, μεταθέσει του. Ἡ ἑτέρα λέμβος περιέχει μίαν ἡθοποιὴν Γαλλίδα, μεταβαίνουσαν εἰς τὴν πατρίδα της Ἀλσατίαν.

Τὸ ἀτμόπλοιο ἀπῆρεν. Ἐν δὲ τῷ γενομένῳ πατάγῳ, ἐπὶ μὲν τοῦ καταστρώματος, ὑπὸ τινων κορυθαντιῶντων Τουρκαλβανῶν, ἐν κραυγαῖς καὶ ὀργάνοις, ὑπ' αὐτὸ δὲ ὑπὸ τῆς μηχανῆς καὶ τῶν βλασφημούντων ναυτῶν ἢ τῶν χαρτοπαιζόντων ἐπιβατῶν, ὁ Ἕλλην Προξένος Παπαδόπουλος ἐρωτικὰ ἔρριπτε βλέμματα, πρὸς τὴν Ἀλσατιανὴν ἀοιδὸν καὶ τὰς Κιρκασιακάς... ἄρκτους του!

Ἀγγλος τις παρακαθήμενος, ἀκούων τ' ὄνομα τὸ φιλὸν Ἕλληνας Προξένου, κομίζοντος δῶρα ἀρκουδία εἰς τὸν βασιλέα, ἐπεθύμησε, φαίνεται, τὴν γνωριμίαν του.

Τῷ ἀπευθύνει τὸν λόγον ἀγγλιστί. Ὁ Προξένος τὸν θεωρεῖ ἀσκαρδαμυκτεῖ. Γαλλιστί. Πάλιν τὸν θεωρεῖ. Ὁ Ἀγγλος βεβαίως ἀμνηχανεῖ. Εὐτυχῶς εἶδε διερχόμενον Ἕλληνα λαλοῦντα πολλὰς εὐρωπαϊκὰς διαλέκτους, ὃν καλεῖ.

Ὁ φίλος μου — διότι αὐτὸς ἦτο, ὅστις μοὶ ἀφηγήθη τ' ἄνω — παριστᾷ τὸν Ἀγγλον πρὸς τὸν Ἕλληνα καὶ διερμηνεύει τὰ συνήθη. Ὁ Ἀγγλος ἀπορεῖ διὰ τὸ τοιοῦτο εἶδος τοῦ Προξένου καὶ ἀνυπομῶνως ἐρωτᾷ :

— Ὅποιαν λοιπὸν γλῶσσαν λαλεῖ ὁ κ. Προξένος ;

Ὁ φίλος μου ἐρωτᾷ αὐτὸν, ὅστις ἀπαντᾷ ὅτι γνωρίζει ὀλίγα τσερκέζικα, ὅσον νὰ κάμῃ τὴ δουλειὰ του.

Κατὰ τὴν ἀποδίδου εἰς Πειραιᾶ, αἱ ἄρκτοι τοῦ Προξένου εὐρέθησαν τρεῖς. Καὶ αἱ τρεῖς ἄρρενες. Ἐχάθη, ἐκλάπη ἢ μία, ἢ θηλυγ, ἢ καλλιτέρα. Ὁ κ. Προξένος ἐν ἀπελπισίᾳ τίλλει τὴν κόμην.

— Καὶ τί θὰ γίνω ; Καὶ μὲ τί πρόσωπον θὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν βασιλέα ; Πῶς νὰ τοῦ πῶ ὅτι ἀκριβῶς μούλειψε ἡ θηλυγὶς ἀρκουδία ; Δὲ μοῦ χάνονταν καλλιτέρα τ' ἄρσενικά ;

Ὅλοι γίνονται ἄνω κάτω. Τρέχουν ἐδῶ, ἐκεῖ, ἐρευνοῦν. Οὐδέν.

Ὁ πλοίαρχος διατάσσει ἀνακρίσεις καὶ ἐρεῖνας. Οἱ θαλαμηπόλοι ἐρευνοῦν τὰ θυλάκια τῶν ἐπιβατῶν... Οὐδέν.

— Περιεργον, λέγει ἡ ἡθοποιὸς, ἐὰν ἔλειπεν εἰς ἐπιβάτης, ἦτο φυσικόν. Θὰ ἐλέγομεν ὅτι τὸν ἔφαγαν τ' ἀρκουδία, ἢ ὅτι ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἐν ἀρκουδί νὰ λείπῃ ἐκ τοῦ κλωβοῦ. Αὐτὸ δὲν τρώγεται...

Ὁ Ἀγγλος πληροφορεῖται τὸ συμβάν.

— Πῶς, λέγει, ἡ ἡθοποιὸς ἴσως τῶρα γεν. Αὐτὴ ἀπερρόφησε τὸν νοῦν του. Ἴσως καὶ τὴν ἄρκτον. Ὅπως δὲ ποτε ἰδοὺ ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ. Ἐφερε τέσσαρας καὶ αὐτὸς πέντε. Τώρα ἔμειναν πράγματι τέσσαρες. Ἀς εἰσελθῇ εἰς τὸν κλωβὸν αὐτός. (ἱστορικώτατον).

Κατ' αὐτὰς ἐξῆλθον εἰς περίπατον κύνας λυσσῶντες, διότι, καθὰ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Ἀστυνομίας, περιῆλθεν εἰς γνώσιν των τὸ φράσκο τοῦ κατηγορητηρίου. Ἐδήχθησαν τέσσαρες ἕως πέντε, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ εἰς ἀτυχῆς τυπογράφος, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὸ Νοσομεῖον. Ὁ κ. Κοσσονάκος δὲν πιστεύομεν ἵνα τοὺς ἀφήσῃ πλέον ἐλευθέρους τοὺς ἀδεσπότους κύνας ὡς ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ἐλευθέρως κυκλοφορίας τῶν κυρίων Σωτηροπούλου καὶ Παπαμιχαλοπούλου.

Χαίρομεν πολὺ, διότι ἡ Περιστερά ἤρχισε νὰ γίνετα δημοτικωτάτη παρ' ἅπασιν τοῖς κοινωνικοῖς στρώμασιν. Ἡ καλὴ κυρία Μ. τὴν προσεκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν της, τὴν ἐφίλησε θερμὰ καὶ τῆς ἔκαμε διάφορα δῶρα. Καὶ ἄλλαι κυρία μεταβαίνουν εἰς τὸν φιλόξενον πύργον τοῦ κ. Παρσκευαίδου, παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ οὐοῦ διαμένει, καὶ τὴν ἐπισκέπτονται.

Τί δυστύχημα ὅμως ὅτι ἡ Περιστερά δὲν ἀπολαύει τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν ἀξιοτίμων κυρίων δημοσιογράφων : Βιθυνοῦ, Πεταλᾶ καὶ Κουκουράδα ! Τί δυστύχημα !

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων μελῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ γαλλικοῦ θιάσου τοῦ Φαλήρου πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὸν διακεκριμένον κωμικὸν Ἐμίλιον Ἀρμάνδον, τοῦ οὐοῦ σὰς διαβιζόμενον ἐν τελευταῖον ἀνέκδοτον.

Ἐπαιζεν ὁ Ἀρμάνδος εἰς θεατρὸν τι τῆς Νεαπόλεως, ὅπου παρίστατο καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος. Τῇ ἐπαύριον ὁ βασιλεὺς τὸν συνήντησεν εἰς τὸν περίπατον καὶ τόσῃ εἶχε καταγοητευθῇ ἀπὸ τὸ παιξισμόν του, ὥστε τὸν συνεχάρη. Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες δὲν ξέφυγον πῶς παρεξηγήσαντες τὸ ἀπλουστάτον αὐτὸ γεγονός, συλλαμβάνουν τὸν Ἀρμάνδον καὶ τὸν φυλακίζουν.

Τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ θεατρῷ ἀνεμένετο ὁ Ἀρμάνδος, ἀλλὰ μόλις ἔφθασε μία ἐπιστολή του ὅτι εἶναι εἰς τὰς φυλάκας κατὰ δεκταγὴν τοῦ Βασιλέως !

Μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις καὶ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἀρμάνδου, πάλιν ὁ Οὐμβέρτος τὸν συναντᾷ εἰς τὸν περίπατον τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν προσκαλεῖ πλέον διὰ νὰ τὸν ὁμιλήσῃ· ἀλλ' ὁ Ἀρμάνδος τὸ βαίνει ἔτι τὰ πόδια.

Καὶ ὅτε κατόπιν, τῇ ἐπιμόνῳ αἰτῇσει τοῦ Οὐμβέρτου, παρυσιάζεται εἰς αὐτόν.

— Μεγαλειότατε, τοῦ λέγει, προχθὲς τὰ συγχαρητήριά σας μοῦ ἐκόστισαν μιᾶς ἡμέρας φυλάκισιν, ἂν ἐστεκόμουν νὰ μὲ ὁμιλήσητε, θὰ μὲ πῆγαιναν ἓνα μῆνα μέσα !

Ἡ μεσόφωνος πάλιν, ἡ du gazon Ἰωάννα Andrée, ἥτις μὰς ἔρχεται ἀπὸ τὸ Buenos Ἀῦρες, διὰ νὰ μὰς θέλῃ με Buenos ἄρ ε ς, ἐφοβεῖτο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα· μὰς ἐνόμιζεν ἀκόμη ἄγριους. Καὶ ὅμως,

— Ἦλθα, λέγει, μόνον διὰ νὰ ἰδῶ τὴν Ἀκρόπολιν.

Διότι εἶναι ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων καλλιτεχνίδων ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα καὶ πολὺ καλῆς οἰκογενείας ἐκ Παρισίων, ἐκ μελομανίας ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν σκηνήν.

Ἐρωτωμένη τώρα :

— Ε, σ' ἀρέσει ἡ Ἀθήνα ;

— Σάνα μ' ἀρέσῃ, λέγει μὲ τὸν γλυκὺν μορφασμόν της.

Ἀνεύραμεν ὀλίγον τὴν αὐλαίαν τοῦ Φαληρικοῦ θιάσου καὶ ἠκούσαμεν κρυφὰ, κρυφὰ ὀλίγο τραγουδί των. Ἠκούσαμεν τὴν πρώτην κυρίαν, τὴν du gazon, τὸν ὑψίφωνον

καὶ τὸν Ἀρμάνδον μας. Μὲ τὸν τελευταῖον θὰ ἐπανε-
λθῶμεν εἰς τὰ καλὰ ρωμαντικά μας χρόνια. Πολλὰ παι-
διὰ θὰ βαπτισθῶσι καὶ πάλιν Ἀρμάνδοι. Τὸν κωμικὸν
αὐτὸν ἀπὸ τίνος χεῖρας τὸν ἤρπασεν ἀν' ἐξέυρετε ὁ κ. Κα-
τσιμπαλῆς; Ἀπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλον Λεκὸκ, ὅστις
τὸν εἶχε προσωρισμένον νὰ δημιουργήσῃ ἐν πρόσωπον. Ἀλλ'
ἦτο ἤδη ἀγκυζαρισμένος ἀπὸ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν. Πε-
ρισσότερα δὲν σὰς λέγομεν, διότι τότε δὲν θάχωμεν νὰ
σὰς ποῦμε ἄλλα. Σὰς λέγομεν μόνον διὰ νὰ κινήσωμεν
τὴν ὀρεξίν σας ὅτι ἔχει μὲ βραχνάδα ἀπ' ἐκείνην, τῆς
ὁποίας ἕκαστος μυκηθμὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς νεωτέρας
κωμικῆς τέχνης πληρύνεται μὲ χρυσάφι! Ἡ Κοραλὶς Ζο-
φροᾶ εἶναι ἡ κλίμαξ τοῦ Ἀθραάμ, ἐφ' ἧς ἀνεδοκατέβαι-
νον ἀγγελουδία. Ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει καὶ στέκεται
καὶ μισοστέκεται ὅσον θέλετε. Ἡ du gazon εἶναι δραπε-
τις καμμιᾶς ἀηδονοφωλιᾶς τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου μετα-
μορφωθείσα εἰς Ἰωάνναν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι τὴν εἶχαμεν
ἀκούσει πρώτην φορὰν τὴν νύκτα τῆς Πρωτομαγιάς καὶ
δευτέραν χθὲς εἰς τοῦ Βιθουοῦ τὴν παράγκαν. Ἀλλὰ
ὁ τενόρος! ὁ τενόρος! Εἶναι ἡ παρθεναὶ ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς
τενόρων. Θὰ γίνῃ ὁ ἔρωσ τοῦ Φαλήρου. Εἶναι νεώτατος,
δεκαεξαετής. Ἡ μήτηρ του ἔψαλε πρὸ δεκαετίας ἐν Φα-
λήρῳ. Ἡ φωνὴ του ἐξευτελίζει ὅλα τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα
τῶν φωνῶν. Εἶναι καθαρωτέρα τοῦ χρυστάλλου· εἶναι δι-
αυγεστέρα τοῦ ἀργύρου. Εἶναι καθαρωτέρα τῆς φωνῆς
τῶν ὀδικωτέρων πτηνῶν. Εἶν' ἐπὶ τέλους διὰ νὰ γίνωμεν
ὀλίγον τραγικοὶ — φωνὴ τοῦ Σιλδέστρου Λατῦ. Οὕτως
ὀνομάζεται ὁ δαιμόνιος αὐτὸς τενορίσκος.

Τὸ Θέατρον Φαλήρου ἐγκαινιάζει τὰς παραστάσεις του
αὐτοῖον ἐν μέσῳ ὅλων τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ πρῶτόν του μελό-
δραμα ὀνομάζεται «Μέρα Νύχτα». Φιγουράρει κυρίως εἰς
αὐτὸ ἕνας παραλυμένος αὐλικός. Μὴν τύχη καὶ τὸν πά-
ρετε διὰ τὸν κ. Χατζηπέτρον, διότι δὲν τοῦ ὁμοιάζει δι-
όλου.

Ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν
ψωρομεσιτῶν τῆς Ὀδοῦ Αἰόλου πολέμῳ περὶ ἀπαγορεύσεως
τῆς μεταπωλήσεως τυχῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς
Τραπέζης ἠττήθη ὁ κ. Ράλλης. Γίνεται τόση ληστεία μ'

αὐτὰ τὰ χρηματιστικά, ὥστε ὁ κ. Ράλλης ἐκ φιλανθρω-
πίας φαίνεται, ἄφησε καὶ τοὺς ψωρομεσίτας νὰ ληστεύουν
καὶ αὐτοὶ τὸ κοινόν.

Ἀπορούμεν μόνον πῶς δὲν ἐπιτρέπει ὁ κ. Ράλλης εἰς
τοὺς ὑπηρέτας τῶν μεσιτῶν νὰ πωλῶσιν ἀντὶ ἐνὸς φρ. τυ-
χάρια τῶν Τυχῶν, αἵτινες πωλοῦνται ἀντὶ τριῶν φράγκων.
Τί διάβολο! κύριε ὑπουργέ, ὅλοι πρέπει νὰ ζήσουν.

Μεταξὺ τῶν νέων δικηγόρων θὰ συγκαταριθμηθῇ προ-
σεχῶς καὶ ὁ εὐεργετικώτατος φίλος νέος Α. Κόκκος, ἐπι-
τυχεῖς δὺς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

ΣΤΕΝΟ ἢ ΠΛΑΤΥ;

Καὶ τώρα μὲ τί σύστημα σιδηροδρόμων εἰσθε;
μὲ τὸ στενὸ ἢ τὸ πλατὺ; .. ποῖο ἀπ' τὰ δυὸ συμφέρει;
Γιὰ τοὺς σιδηροδρόμους μας παράδες μὴ λυπησθε,
καὶ ὁ πανάγαθος θεὸς δεξιά θὰ μᾶς τὰ φέρῃ.
Λοιπὸν στενὸ, εὐρύχωρο, ἢ καὶ τὰ δυὸ ἀντάμα;
σ' ἐμὲ ἀρέσει κι' ἀπ' τὰ δυὸ νὰ ἦναι ἕνα κρᾶμα.

Ὁ κύριος Γλυκύτατος πολὺ πλατὺ τὸ θέλει,
φθάνει ἀτέλειωτη γραμμὴ ἐμπρὸς του νὰ κυττάζῃ,
καὶ γιὰ παράδες κι' ἐξοδα κουκούτσι δὲν τὸν μέλλει...
γιὰ τῆς πατρίδος τὸ καλὸ παρὰ δὲν λογαριάζει.
Ὅλο συστήματα πλατεῖα καὶ σχέδια μεγάλα,
κι' ἀπάνω εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴ βροντὴ καθέβαλα.

Θέλει ἐκτάσεις ἀχανεῖς ἡ πύρινη ψυχὴ του,
θέλει νὰ σχίζῃ φάραγγας, δρυμῶνας καὶ βουνά,
καὶ ὅμως μ' ὅλη τὴν πλατεῖα αὐτὴ πολιτικὴ του
πόσαις φοραῖς μᾶς ἔφερε μὲ τρόπο 'στὰ στενά!
Οἱ ἄλλοι μᾶς μαζεύουνε, καὶ τοῦτος μᾶς τεντώνει,
καὶ ὅλο τράβα, τέντωνε, τὸ ἔθνος ἐξαρθρόνει.

7=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ"=7

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδε ἀριθ. 298)

Σκευδικά.

Περίξ τῆς παρὰ τὸν στρατῶνα τοῦ ἱππικοῦ μουσικῆς
παστάδος ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς περιεφέροντο τότε τὰ
πλήθη ἐν εὐρεὶ κύκλῳ.

Ὅλοι καὶ ὅλοι ἐπήγαγον ἐκεῖ ν' ἀκούσουν μουσικὴν
κατὰ Κυριακὴν.

Ἦρχετο καὶ ὁ Ὄθων ἑφιππος μετὰ τῆς βασιλίσσης
ὕπὸ κουστοδεῖας ἐπίππων χωροφυλάκων, μπρὸς καὶ πίσω
φρουρούμενος.

Ἐβρεχε, ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος, ἔκαιε ὁ ἥλιος, ἡ ἐτουρ-
τούριζαν ἀπὸ τὸ ψῦχος, ὅλοι εἰς τὸ Πολύγωνον συνηθροί-
ζοντο, καταλασπωμένοι, πλέοντες εἰς χειμάρρους ἰδρώτων,
τυλιγμένοι στὴ σκόνῃ, ἢ κουμπωμένοι μέχρι λαιμοῦ.

Οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ προσφιλοῦς περι-
πάτου των τοὺς τότε φιλέριδας, πολιτειολόγους καὶ λά-
λους Ἀθηναίους.

Ἐκεῖ λοιπὸν συνήχθη ὁμάς τις φοιτητῶν, μεταξὺ τῶν
ὁποίων καὶ τινες τραμποῦκοι, πρὸς ἐπικουρίαν καὶ ὑπο-
στήριξιν.

Ἐφερον πάντες οὗτοι, ὡς προεῖπον, πλατύγυρα σιφνέ-
κα ψάβινα καπέλα μὲ κυκνοχρύσους κορδέλας λινάς.

Ἦσαν ταῦτα εἰρηνικὴ διαδήλωσις, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ
τῆς ἀστυνομίας.

Ἦτο καὶ ὁ Κώστας αὐτὸς ἀκόμῃ ἐκεῖ, κρατῶν καὶ
μαγκούρα, οὗτος μάλιστα εἶχε βάλλει καὶ λαιμοδέτη
ἐκ τῆς κυανολεύκου κορδέλας.

Πάντες εἶχον πίππας μαλτέζικας ἐπιδεικτικῶς δι' αὐ-
τῶν καπνίζοντες.

Ὁ διευθυντὴς πλησιάζας μᾶς παρετήρησε, ὅτι ὁ ἐν σώ-